

הגוזל / יורם טהרלב

השמש זרחה על הבית שבקצה היער, ויזתם פקח את עיניו. פלבו עמד
לדוד ולקק את פניו. העצים הגבוהים רשרשו מבעד לחלון. יזתם קם,
לקח את תרמילו הקטן, שרק לכלבו, ושניהם יצאו לדרך. הם פסעו ביער
שעות אחדות, כשמבטו של יזתם נעוץ באדמה.

5 השמש כבר הייתה גבוהה בשמים, אף אל לב היער הגיעו קרני-אור
אחדות. עוד הם מתאמצים לעבר בין שיחים וצמחים מטפסים, שמעו
ציוץ. הם נעצרו. לרגליהם, על האדמה הרטבה, היה מונח גוזל קטן.
יזתם הרים את הגוזל והתבונן בו. היה זה גוזל צעיר מאוד. יזתם הרים
את הגוזל ולטף את ראשו. אחר-כך הוציא מתרמילו פרוסת לחם, לעס
10 אותה היטב ונתן לגוזל לאכל פרורים רטבים. הוא נשא את מבטו
למעלה וחפש את הקן שהגוזל נפל ממנו. רחוק-רחוק נראתה השמש.
הגוזל ציץ.

"אני יודע שאתה רוצה את אמא," אמר יזתם, "אני אחזיר אותך אל
הקן. אל תדאג." הוא המשיך להתבונן בעצים הגבוהים עד אשר גלה
15 בראש אחד מהם קן קטן. יזתם לא היה בטוח שזה הקן של הגוזל. בכל
זאת החליט לנסות ולטפס אליו.

הוא הניח את הגוזל בזהירות בתוך תרמילו וסדר לו קן חמים בתוך
הכובע. הוא אמר לכלבו: "אתה תשאר פה ותשמר שחיות רעות לא
יטפסו על העץ אחרי." אחר-כך החל לטפס.

20 הטפוס היה קשה מאוד. הקלפה של העץ הייתה מחספסת ושרטה את
ברכיו. הענפים הדקים והיבשים שרטו את פניו. הענפים הגדולים נתנו
לו מקום לנוח מפעם לפעם. כאשר נח, פתח את תרמילו, הוציא את
הגוזל ולטף אותו. אחר-כך הכניס את הגוזל פנימה והמשיך לטפס.

ככל שטפס גבוה יותר, נעשתה הרוח חזקה יותר. העץ התנדנד כמו אנפה
25 בים. יזתם חיבק את הגזע בחזקה וחכה שחרוץ תפסק. מפעם לפעם

הביט למטה וראה את פלבו מחכה ליד העץ, ואז המשיך לטפס. למעלה
היה הרבה אור.

ככל שהמשיך לטפס, נעשה הגזע דק יותר, וכאשר נשבה הרוח, חשב
יותר שהנה הגזע ישבר. לבסוף נהיה הגזע דק כמו קנה-סוף, ויותר לא
יכל עוד לטפס. 30

הקו היה מעליו. הוא נאחז בגזע הדק, הוציא את הגזל מהתרמיל,
התמתח, ובזהירות רבה הכניס אותו אל הקו. הוא לא יכל היה לראות
את פנים הקו, אך שמע מתוכו ציוצי שמחה וידע כי הגזל חזר הביתה.

יותר הביט סביב-סביב וראה את היער מעל צמרות העצים. מלמעלה
נראה היער כמו שדה-חטה מתנועע. לאט-לאט ירד מעל העץ אל תוך
היער החשוף. הוא מצא את פלבו ישן בשלוח. 35

יותר היה עגף מאוד. הוא הניח את ראשו על הפרוה הנעימה של הכבל
ונרדם כמו גוזל. כשהתעורר, כבר נעלמה השמש. היגד והכבל חזרו לאט
אל הבית שבקצה היער.

”איפה הייתם היום?” שאל סבא. 40

”עזרנו ליצורים הקטנים שעל האדמה, ענה יותר. ”כמו שאמרתי לנו.”

”מה ראית?” שאל סבא.

”את השמים, ענה יותר.

בלילה, כאשר הלך לישון, הוציא את הכובע מתוך תרמילו, שם אותו ליד

הכר, התכרבל חזק-חזק בתוך עצמו, וכך הלילה הריח את ריח הגוזל. 45